

Sygn. akt II Cz 470/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 8 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras

SSO Janusz Roszewski –spr.

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa H. C.

przeciwko A. H.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kępnie

z dnia 3 marca 2015 r., sygn. akt I C 171/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 470/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w Kępnie przyznał biegłemu A. T. wynagrodzenie w łącznej kwocie 4.237, 23 zł za sporządzoną w sprawie opinię pisemną oraz pisemną opinię uzupełniającą, jak również udział w rozprawie.

W uzasadnieniu wskazano, że sporządzone opinie są przydatne dla rozstrzygnięcia sprawy, a przyznane wynagrodzenie jest adekwatne do kwalifikacji biegłego, potrzebnego nakładu pracy i poświęconego czasu na sporządzenie opinii, jak również jest zgodne z aktualnie obowiązującymi stawkami wynagrodzenia za pracę biegłego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany zaskarżając je w części przyznającej wynagrodzenie biegłemu sądowemu ponad kwotę 2.000,00 zł i wnosząc o jego zmianę poprzez przyznanie biegłemu sądowemu wynagrodzenia w kwocie 2.000,00 zł oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 89 § 1 – 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez błędne zastosowanie tego przepisu mające wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, przez

niezasadne przyznanie biegłemu wynagrodzenia za sporządzenie opinii w wysokości 4.237,23 zł oraz naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez sporządzenie uzasadnienia niespełniającego wymagań wynikających z tych przepisów.

W uzasadnieniu zarzutów skarżący podniósł, że w motywach zaskarżonego postanowienia Sąd I instancji nie podał przesłanek, na których oparł swoją ocenę, poprzestając jedynie na ogólnikowych odniesieniach do ustawy

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy uznał za nietrafny zarzut naruszenia przez zaskarżone postanowienie art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez sporządzenie uzasadnienia niespełniającego wymagań wynikających z tych przepisów. Wbrew twierdzeniom skarżącego, należy uznać, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia spełnia wymogi przewidziane w powołanych przepisach. Zawiera bowiem ustalenia faktycznych podstaw stanowiących podstawę wydania zaskarżonego postanowienia – tj. pozytywną ocenę przydatności opinii dla rozstrzygnięcia sprawy, nakładu pracy biegłego i jego kwalifikacji, jak również powołanie podstawy prawnej przyznania wynagrodzenia biegłemu wraz z oceną zgodności przyznanego wynagrodzenia z obowiązującymi przepisami prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego nie zasługuje na uwzględnienie również zarzut skarżącego, że Sąd Rejonowy przyznał biegłemu wynagrodzenie pomimo tego, że sporządzone opinie są nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Analiza tezy dowodowej oraz treści opinii biegłego sądowego A. T. wskazuje, że przedmiotowe opinie zostały sporządzone zgodnie z tezami dowodowymi. Nadto w opinii uzupełniającej oraz podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 30 lipca 2014 r. biegły odniósł się do zarzutów stawianych treści opinii. W tym stanie rzeczy zarzut nieprzydatności przedmiotowych opinii dla rozstrzygnięcia sprawy należy poczytać jako nie znajdujący uzasadnienia w stanie faktycznym i prawnym sprawy. Podkreślenia wymaga, że niezadowolenie strony postępowania z wniosków opinii biegłego nie ma wpływu na ocenę przydatności opinii dla rozstrzygnięcia sprawy, ani na kwestię zasadności przyznania wynagrodzenia za jej sporządzenie.

Sąd Okręgowy nie uznał za trafny także zarzut skarżącego, jakoby Sąd Rejonowy przyznał biegłemu wynagrodzenie w wygórowanej wysokości.

Zgodnie z art. 288 k.p.c. oraz art. 89 ust. 1 i art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje prawo do wynagrodzenia za wykonaną pracę, którego wysokość określa sąd, uwzględniając wymagane kwalifikacje oraz potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy.

Przedmiotowe opinie pisemne są dość obszerne pod względem formy – wraz z załącznikami liczą łącznie 28 stron, napisanych standardową czcionką, z użyciem standardowego odstępu między wierszami. Są przy tym obszerne pod względem treści merytorycznej.

W tym stanie rzeczy należy uznać, iż – wbrew zarzutom skarżącego – przyznane przez Sąd Rejonowy wynagrodzenie nie można uznać za zawyżone. Jak wynika z praktyki wymiaru sprawiedliwości, przyznane wynagrodzenie odpowiada rodzajowi i zakresowi czynności potrzebnych do wykonania opinii, której przedmiotem są wiadomości specjalne, dla pozyskania których przedmiotowy dowód z opinii biegłego został przeprowadzony, a wnioskowana przez biegłego wysokość wynagrodzenia za sporządzenie przedmiotowej opinii nie odbiega od typowej wysokości wynagrodzeń ustalanych za sporządzenie opinii dotyczących tożsamyh zagadnień, opracowywanych w zbliżonym zakresie objętościowym, a przy tym – o tak dużej ilości poruszanych merytorycznych zagadnień.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji postanowienia.